

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2017. október 1.
(vasárnap)**

Horváth Géza

MIÉRT MONDJA AZ IGE, HOGY ERŐSZAKKAL TÖRNEK AZ ISTEN ORSZÁGÁBA?

Énekek: 38,1. 22; 625; 230; 451

Alapige: Lukács 16,16

Imádkozzunk!

Urunk, Istenünk, mi is úgy szeretnénk megállni előtted, mint Dávid valamikor, amikor a zsoltár feltört a szívéből, hogy látja a maga nagy bűneit és a Te nagy irgalmasságodat. Látja a Te bűn miatti haragodat, ugyanakkor tud a Te kegyelmedről, amellyel közel jössz a bűnös emberhez és az evangélium üzenetében nyilvánvalóvá teszed, hogy Te magad vagy a szeretet.

Hadd lássunk Téged így, Urunk, és hadd példázza számunkra a terített asztal ezt az igazságot ma is: a bűnnek van büntetése, nem hagyod azt büntetlenül, de mivel irgalmas vagy, ezért megengeded, hogy más tegyen eleget a bűnért helyettünk, hogy mi annak árán megszabaduljunk, hogy irányunkban kiengesztelődj, hogy békejobbot nyújts nekünk, mennyei Atyánk, és bűneinkről többet meg ne emlékezzél!

Hadd köszönjük meg Neked, hogy egész héten, minden este hangzott ennek jó híre, ennek drága öröme. Köszönjük, hogyha átjárta a szívünket, ha megújított bennünket, ha újbóli odaszánásra serkentett; több szentségre, több szolgálatra, több hála.

Köszönjük, hogyha úgy végezted a Te munkádat, hogy valakit újjászültél élő reménységre, mert megértette, hogy nincs üdvösség senki másban, és nem is adatott az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.

Köszönjük, hogy ma is ez az örömhír hangzik. Kérünk, hogy prédikáld szent igédet, felséges Isten! Ne hagyd szomjúhozni a mi lelkünket!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét hallgassuk meg a Lukács írása szerinti szent evangélium 16. fejezetének 16. verséből: *„A törvény és a próféták Keresztelő Jánosig valának: az időtől fogva az Istennek országa hirdettetik, és mindenki erőszakkal tör abba.”*

Kedves testvérek, amikor Isten Szentlelke a héten ezt az igét elém hozta, hogy az evangélizáció végén – amikor is Isten országáról volt szó egész héten – ma is arról legyen szó ezen az úrvacsorai alkalmon, akkor megrémültem, és azt mondtam az Úrnak: Uram, ehhez az igéhez senki nem mert még hozzányúlni! Megrémültem, mert olyanok is, akik végigmagyarázták a Lukács evangéliumát, ezt szépen átugrották. Megnéztem, még maga Kálvin is itt tesz egy lépést, és ezeket az igeverseket átugorja.

Akkor elkezdtem elcsendesedni ez ige felett, hisz olyan megdöbbenő az üzenete. Nem tudom, első hallásra is észrevettétek-e testvérek, amikor azt mondja az ige: az Isten országába mindenki erőszakkal tör. Ugye arra gondolunk: hát, ezt nem nagyon látjuk! Ezt nem nagyon lehetett látni a múltban sem, a történelem folyamán sem. Néha volt olyan idő, amikor meg-megcsillant ebből valami. Ilyen volt a reformáció vagy a nagy ébredések, de egyébként nem nagyon látjuk, hogy mindenki erőszakkal törne az Isten országába. Azt látjuk, hogy ha egy híres énekes koncertje van, arra igen. Arra mindenki igyekszik jegyet venni; vagy egy focimeccs, amely nagyon érdekes, arra igen. Két nap alatt elkél minden jegy, utána már csak sokszoros áron lehet feketén megvenni, zsebből-zsebbe a jegyeket. Arra igen.

Elmondtam a testvéreknek már, hogy én gimnazista diákként Debrecenben láttam, amikor az Unió áruházat megnyitották, 1979-ben. Láttam, micsoda tömeg sorakozott fel a bejárat előtt már a nyitás előtt órákkal. Ennek egyetlen oka volt. Abban az időben még – a fiatalok kedvéért mondom – nem lehetett ám mindent megkapni, és akkor nagy hiánycikk volt az automata mosógép és a színes televízió. Amikor ilyen nagy áruházak megnyitottak – ami a mai plázának felelt meg –, akkor a megnyitásra hoztak vagy 10 automata mosógépet, meg vagy 10 színes tévét; és nyilván tudta mindenki, hogy az első 10 fogja megvenni, aki be tud jutni. Olyan tülekedés volt, hogyha a rendőrök kordonnal és német juhászutyákkal a tömeget nem indították volna arra, hogy hátráljanak, akkor az üveg kirakatokból semmi nem maradt volna. Mindent elsöpört volna a tömeg. Olyan óriási zűrzavart ritkán láttam az életemben! Oda törek-szenek: automata mosógépért meg színes televízióért.

Ilyen volt, amikor megjelent a Béres csepp meg a Bánfi hajszesz. Sokan megbíztak engem is, hogy vegyek nekik Debrecenben, a gyógynövény boltban Bánfi hajszeszt, mert minden kopasz azt gondolta, hogy most már fodrászhoz

kell járnia, mert olyan dús haja lesz. De nem lett. A Béres csepp sem gyógyított meg mindenkit, vagy nem is tudom, hogy valakit egyáltalán meggyógyított-e, de olyan sorok voltak, testvérek, óriási tülekedés! Egyszer csak lehúzták a rolót, hogy elfogyott, és akkor várni kellett egy hetet, két hetet.

Olyankor van erőszakos tülekedés! De az Isten országa előtt? Egyszer Jézus megkérdi a 12 tanítványt: „ti is el akartok-é menni”? Mert nemhogy erőszakkal törtek volna az Isten országába, hanem már mindenki eloldalgott. Hol van itt erőszakosság? Hol van itt az, hogy mindenki erőszakkal tör az Isten országába?

Ez a kifejezés, amit olvasunk itt: „erőszakkal” – két helyen fordul elő az Újszövetségben. A Máté evangéliuma 11,12-ben – hasonló kontextusban és itt, a Lukács evangéliuma 16,16-ban. Nézzük, hogy mit érthetünk meg ebből az igéből, mert ez az ige igaz! Nem kell benne kételkednünk, mert Jézus Krisztus jelentette ki. Tehát, akkor bizonyára ez Isten igéje és igaz. Akkor meg kell értenünk, hogy miről beszél Ő! Úgy kezdődik az ige: „A törvény és a próféták Keresztelő Jánosig valának: az időtől fogva az Istennek országa hirdettetik, és mindenki erőszakkal tör abba.”

Két része van ennek az igének. Az egyik tudniillik arról beszél: mi idézi elő ezt az erőszakosságot, hogy az emberek törekedjenek, törjenek Isten országába. Azt lehet mondani, hogy az evangélium hirdetése. Ezért kezdi így Jézus: a törvény és a próféták Keresztelő Jánosig voltak; onnantól kezdve hirdettetik az Isten országa. Más helyen azt mondja: hirdettetik az evangélium. A Lukács evangéliuma 3. részében azt olvassuk, hogy Keresztelő János hirdette az evangéliumot.

Mert mi a különbség a kettő közt? Az egyik különbség az, testvérek, hogy a törvény arról beszél: elvesztél. Az evangélium meg azt hirdeti: nem kell elveszned! A törvény azt hirdeti: halott vagy; az evangélium meg azt: nem kell meghalnod, hanem élhetsz és zengheted az Úr cselekedeteit. A törvény arról beszél, hogyha valaki meghallja, felteheti magának a kérdést: hogyan menekülhetek meg? Az evangélium azt hirdeti, hogy Jézus Krisztus váltságát, aki megérti, az boldogan kiáltja: Hogyan menekültem meg? Hogyan végeztetett el az én megváltásom?

Amikor a törvény hirdettetik, akkor mindig azt hirdeti: szükséges a megváltás. Amikor az evangélium hirdettetik, az meg azt mondja: megtörtént a megváltás. Ugye, hogy milyen drága különbség és mégis ugyanaz? Benne van a törvényben az evangélium. Az evangéliumban is ott van a törvény, csak máshol van a hangsúly, a lényeg.

Ezért, testvérek, azt, hogy erőszakkal tör mindenki az Isten országába, azt valami megelőzi. Valami meg kell, hogy előzze! Ez az evangélium. Az evangéliumnak a hirdetése. Tudniillik, azt látjuk Isten igéjében, hogy ez idézi elő az emberben azt, hogy az Isten országába akarjon bemenni; hogy törekedjen az Isten országába. Az evangélium gerjeszti fel bennünk a vágyat, de ahhoz meg kell hallani az igét. Ezért énekeltük Borkó Julianna drága énekét: „Halld meg bűnös ember” – amihez Máthé János, orgonaművész, kiváló egyházzenesz szer-

zett dallamot. Egy baranyai parasztasszony megírta a szöveget, egy 20. századi budapesti kiváló orgonaművész és zeneművész pedig írt hozzá dallamot: „Halld meg, bűnös ember: Jézus szeret!” Ezt hallhattuk egész héten, testvérek.

Mit értünk azon: mindenki törekszik az Isten országába? Sőt, mindenki erőszakkal törekszik az Isten országába? Én úgy értem, hogy **mindenki, aki az evangélium üzenetét megérti**. Itt nem arról van szó, hogy minden ember fog törekedni az Isten országába. Amikor a Biblia „mindenki”-ről ír – innen is láthatjuk – az nem azt jelenti, hogy minden ember az egész földön, hanem mindenki, aki megérti az evangéliumot, de onnan nem marad ki senki, aki megérti az evangéliumot, azok közül viszont mindenki. Egy körön belül mindenki – ezt jelenti az ige, hogy mindenki erőszakkal tör abba. Nem Budapest egész lakosságát jelenti az, hogy mindenki erőszakkal törekedne Isten országába, hanem aki megérti az evangéliumot; azok közül, mindenki. Azok közül senki nem fog kimaradni, aki megérti az evangélium Jézus Krisztus golgotai kereszthalálának drága, egyetlen üzenetét.

Ki érti meg? Akinek Isten megnyitja a szívét. „Nincs oly tudós sehol – énekeltek első este – ki megtanít utadra, a bölcs nem fejt meg törvényedet sosem. Te fejtet meg nekünk, te, hú szíveknek Atyja, kinek szavát lesem, kinek szavát lesem.” Így van, testvérek, hogy az evangéliumot, aki megérti, az erőszakkal tör az Isten országába.

Ez a szó a görögben passzív szerkezetben áll. Azért áll passzív szerkezetben, mert ennek nem mi vagyunk a cselekvői – erőszakkal törni Isten országába – hanem ennek Isten a cselekvője. Ezt Isten munkálja a szívben, késszé tesz rá.

Tudjátok, ez az ige mit jelent: mindenki erőszakkal törekszik az Isten országába? Mire vonatkozik ez az erőszak? Az a nagy kérdésünk, hogy hogyan kell ezt érteni, hogy erőszakkal tör az Isten országába? Én úgy értettem meg, hogy itt nem az Isten országán esik erőszak, hanem ez az erőszak rajtunk esik. Vidéken, ahol én születtem, volt egy olyan mondás – itt bizonyára Budapesten nem ismerik –, hogyha valaki nagyon lusta volt, és nem akart valamihez hozzákezdeni, mondjuk a tanuláshoz, néha előfordult velem is, akkor a szüleim is azt mondták: na, most már erőszakold meg magad és kezdj el tanulni! Tehát, amihez az embernek nincs kedve, vagy nem akarja vagy halogatja, akkor azt mondják: na, most már végy erőszakot magadon! Most már erőszakold meg magad és kezdj neki!

Az erőszak nem az Isten országán fog esni, hanem rajtunk. Hogy értjük ezt? Úgy értem, testvérek, hogy micsoda erőszak kell ahhoz, hogy az ember, aki megérti az evangéliumot, elinduljon. Miért? Mert köti és lehúzza régi csüggedése. Ahogy énekeljük az énekben: „köt, s lehúz még régi csüggedésem.” Micsoda erőszak kell ahhoz, hogy levessem rongyaimat, hogy elhagyjam „éltem csúf romjait” – ahogy az énekben énekeljük; hogy szakítsak dédelgetett bűneimmel vagy addigi gondolkodásommal.

Emlékszem valakire, aki itt a gyülekezetben könnyes szemmel mondta, hogy milyen nehéz neki, amikor erre a lépésre szánja magát, hogy hozzánk csatlakozzon. Hogy Krisztus Jézus követője legyen. Mondtam: akkor menj! Könny-

nyes szemmel azt válaszolta: nem, tudom, hogy ezt kell tennem! Erőszak esik addigi bűnös életünkön. Erőszak esik, mert amikor a láncokat vetjük le, amikor Jézus Krisztus veszi le rólunk, és dobáljuk le, akkor olyan nehéz. Erőszakos halál volt a kereszthalál, és állítólag mi oda vagyunk feszítve Jézus Krisztussal együtt. Hiszen Pál ezt mondja: Vele együtt megfeszítettem. Az óember halála az mindig erőszakos halál, testvérek. Miért? Mert nem akar meghalni. Bár van benne 20 késszúrás, még mindig mozog. Még mindig törekszik, mert ilyen az óember, és akkor olyan erőszakot kell alkalmazni, hogy rettenetes.

Így értjük azt, hogy az Isten országában senki nincs, aki ne erőszakkal jött volna be. Én sem úgy jöttem és te sem, aki már benn van az Isten országában.

Milyen nehéz volt a tékozló fiúnak erőszakot venni magán és azt mondani: „Fölkelvén, elmegyek az én Atyámhoz.” Milyen nehezen látja be az ember: elrontottam, tévedtem, szemtelen voltam, az apámat becsaptam, elherdáltam a vagyonát. Micsoda erőszak kell odaállni elé és azt mondani: Atyám, vétkeztem; igazad volt! Milyen erőszakot kellett alkalmazni a hiúságán! Mert ilyenek vagyunk mi is, testvérek. Milyen erőszakot kell alkalmazni a hiúságunkon, az énünkön? Azt mondja az Isten igéjében nekünk az Úr, amikor Pál ezt megértette, hogy hívja őt: nem tanácskozott testtel és vérrel. Miért? Mert a testen és a vérrel kell venni az erőszakot. Ha testtel és vérrel kezd el tanácskozni, akkor vége.

Egyszer volt egy lány, aki egy evangélizáció végén azt mondta: elindulnék Jézus követésére, de hazamegyek, megbeszélem az anyámmal. Sosem jött vissza. Mert nem akart erőszakot alkalmazni, hogy hagyja el. Ne az anyjától, vagy az apjától kérjen tanácsot ebben, hanem engedjen a Szentlélek vonzásának. Nem lehet ilyen szelíden gondolkodni az Isten országával szemben! Hanem úgy kell gondolkodnunk, ahogy hallottuk néhány hete, hogy Ruth milyen erőszakot vett magán és azt mondja: ne unszolj, hogy elhagyjalak! Ő is sírt, nemcsak Orpha. Miért sírt? Azért, mert az erőszakos törekvés az ilyen; sírással jár. Feladta a hazáját, szüleit, rokonságát, isteneit, azért, mert nem lehetett lebeszélni. „Ne unszolj, hogy elhagyjalak!” Erőszakkal törekedett az Isten országába. Vagy Ráháb; erőszakkal törekedett az Isten országába: vigyetek magatokkal! Nem azt nézte, hogy mit fognak hozzá szólni.

Sok olyannal találkoztam szolgálatom során, akik azt mondták: tiszteletes úr, de hát mit fog szólni a család? Itt nincs erőszakosság. Úgy akarjuk, hogy minden békésen menjen, hogy minden nyugalomban történjék. Hol van itt erőszak: majd mit fog hozzá szólni? Mit fog szólni a falu? Jaj, de sokszor hallottam ezt én is: mit fog szólni a falu? Ha valaki erőszakkal fog törekedni az Isten országába, azt nem fogja érdekelni, hogy mit fog szólni a falu. Mert sokkal jobban fél attól, hogy mit fog szólni Isten, ha nem jövök! Mit fog szólni az Úr, hogyha én nem erőszakkal töreksem az Isten országába? Mit szólnak a munkatársak? Eddig így gondolkodtál, tudták rólad. Innentől kezdve pedig máshogy gondolkodsz. Mit fognak hozzá szólni? Aki nem erőszakkal akar jönni az Isten országába, az ezt fogja nézni, és nem fog jönni, mert nem akar erőszakos lenni.

Nem az Isten országán esik erőszak, testvérek. Tudjátok, hogy milyen fordított világban élünk? Hadd idézzek egy ígét, miért olyan szokatlan nekünk ez,

MIÉRT MONDJA AZ IGE...

---

hogy erőszakkal törnek az Isten országába. Szeretnék mellé tenni egy igét: Má-té evangéliuma 5,5: „Boldogok a szelídek, mert ők örökségül bírják a földet.” Hogy jön ez ide? Úgy, hogy az Isten arra tanított bennünket, hogy a földön legyünk szelídek, a menny tekintetében meg erőszakosak. A bűnös ember mit csinál? A földön erőszakos, amikor a mennyekről van szó, akkor meg szelíd. Pedig az ige arra tanít bennünket, hogy ezen a földön legyünk szelídek. Boldogok a szelídek a földön. És mit mond az ige? Boldogok az erőszakosak a mennyek tekintetében. Mi itt akarunk erőszakosak lenni, tülekedni, könyökölni, bejutni, megnyerni, elérni, még a másik kárán is. A mennyek iránt meg olyan szelídek, olyan csendesek vagyunk; hát, hogy mehetek én oda? Ma hallhatjuk, hogyan mehetünk oda! Erőszakkal törekednek oda.

Azt is jelenti, ez az ige, testvérek, így is lehetne fordítani: akik minden igyekezetükkel igyekeznek megragadni azt. Tehát, az erőszak itt nemcsak azt jelenti, amit a bűnügyi történetekben látunk vagy hallunk, hanem itt azt is jelenti, hogy azok, akik minden igyekezetükkel igyekeznek megragadni azt. Úgy, mint, a János evangéliuma 5. fejezetében, mikor a víz megmozdult. Akkor minden igyekezetükkel azon voltak a betegek, hogy elsőnek érjenek oda. Elkezdtek úgy a maguk módján, ahogy tőlük telt igyekezni a tóhoz, mert aki elsőnek lépett be, az meggyógyult.

Van tülekedés, testvérek? Ezen a héten ki tülekedett az Isten országába? Erőszakkal megragadni azt, minden igyekezetünkkel, mert ha most nem ragadom meg, akkor lemaradok róla! Akkor nem az enyém! Akkor kimaradok belőle!

Kiben volt meg ez az igyekezet? Minden igyekezetemmel, minden erőmmel; erőnket megfeszítve, mert langyosan nem lehet. Jézus máshol ezt kicsit szelídebben mondja: „igyekezzetek bemenni a szoros kapun!” Ez egy kicsit finomabb, hogy „igyekezzetek”. Úgy is lehetne mondani: legyetek erőszakosak a megnyílt ajtó felé törni, a keskeny ajtón átjutni! Erőszakkal letenni azt, amit nem lehet bevinni, amihez hozzánő a szíved, az egész életed. Erőszakkal letenni.

Igen, testvérek, mennyek tekintetében sokszor vagyunk szelídek, itt a földön pedig erőszakosak. Itt a földön, milyen erőszakosak tudunk lenni! Úgy figyelem – én magamat is sokszor rajtakapom ezen a bűnön – úgy nyomjuk a gázt, amikor a zöld lámpát már sejtjük, hogy mindjárt sárga lesz, hogy még átjussunk rajta. Sokszor szidjuk az előttünk lévőket, hogy miért nem megy már, mert még mi is át akarunk menni! Pedig 1 perc múlva jön a következő zöld lámpa. Erőszakosan váltjuk a sávot, hajtunk a másik elé, azért mert 2 másodperccel előrébb akarunk lenni. Nem akarjuk magunk elé engedni, mert majd én megmutatom, hogy én gyorsabban megyek!

Földön erőszak, mennyek tekintetében szelídség. Legyen fordítva! Úgy, mint a sziro-föníciai asszony – emlékszünk rá, hallottuk a héten –, nem Uram, én innen morzsa nélkül nem megyek el! Ha nem adsz egy egész kenyeret, nem baj; de a morzsát viszem. Jaj, de erőszakos vagy! Ilyen hitet nem találtam Izráelben sem! – mondja neki Jézus. Mert ilyen erőszakosoké a mennyek országa.

Adja az Úr, testvérek, hogy így törekedjünk! Legyünk hálásak, hogy Jézus Krisztus eljött ebbe a világba, ebbe az erőszakos világba. Ő szelíd volt és alázatos. Odaadta az Ő tiszta, szent életét, hogy nekünk lehetőségünk legyen az Isten országába törekedni, összeszedve minden erőnket azért. Miután bejutottunk, mégis látva, hogy Ő hozott bennünket és átvitt az Ő országába. Halálból az életbe, sötétségből a világosságba. Ő ragadott meg bennünket és Ő vitt át. Ő kényszerített, ahogy a példázatban hallottuk „kényszerítetek bejönni mindenkit”, erőszakkal. Akik arra hivatkoznak: nincs nekem olyan ruhám, nem vagyok én megtisztálkodva, nem vagyok én méltó arra; azt hozzátok be! Isten rendelkezett: kényszerítetek bejönni mindenkit, hogy megteljen az én házam! Mindenki erőszakkal tör abba...

Láttassa meg Isten veled, hogy mi az, amit erőszakkal el kell hagyni! Ami húz, von, köt és nemcsak köt, hanem megkötöz, és mi az, amit le kell tenni ahhoz, hogy belépj az üdvajton át!

Jézus Krisztus vére adjon nekünk kegyelmet, segítséget, erőt, elszántságot; amit egy kedves lelki ének így fogalmaz meg: „Ó, kell, most kell, ma kell az üdv, Uram, jöjj, adj erőt nekem! Szent véred, Jézus, megmos teljesen, Tiéd az életem!”

Ámen.

Imádkozzunk!

Köszönjük Neked, Úr Jézus Krisztus, hogy engedelmes voltál a halálig, mégpedig a keresztfának haláláig.

Bocsásd meg, Urunk, hogy sok ember akkor nem erőszakkal törekedett az Isten országába, hanem erőszakkal akarta eltiporni az Isten országát! Erőszakkal feszítettek Téged keresztre, csúfoltak térdhajtásokkal, náddal vertek a bárszonyban, mert a balga ember a maga ura akar lenni. Gyönyörködik rabláncáiban és bilincseiben, amibe beleszeretett, és amikor Te le akarod venni, akkor sem engedi.

Könyörülj rajtunk, Urunk, és köszönjük, hogy könyörültél! Nagy irgalmadból indíts fel bennünket arra, hogy Tőled kérjük azt az erőt, amellyel elhatározzuk, amellyel lépünk. Te munkáld szívünkben ezt a lépést, hogy kell az Isten országa! Nem nézek sem jobbra, sem balra, se vérrel nem tanácskozva, se testtel; semmivel sem gondolok, még az életem sem drága, csak bejussak oda, csak Tiéd legyek, csak követhesselek Jézus!

Kérünk Téged, hogy adj ilyen elszántságot sokak szívébe, itt a gyülekezetben, a környékünkön, ebben a kerületben, ebben a városban, ebben az országban, de az egész világon is!

Imádkozunk hozzád, Urunk, népünkért, hazánkért, határon innen vagy túl lévő testvéreinkért. Köszönjük Neked, Urunk, hogy sok-sok helyen hirdettetik a Te igéd. Áldd meg, Urunk, ezt az új hónapot, amelyet kezdtünk: benne minden munkánkat, dolgunkat, feladatunkat, ünneplésünket majd ebben a hónapban!

Kérünk Téged, hogy áldd meg betegeinket, gyászolóinkat! Kérünk Téged nyomorúságban lévőkért, gyermekekért, fiatalokért, idősekért! Végy körül

MIÉRT MONDJA AZ IGE...

---

bennünket erővel, hatalommal, Szentlélekkel, kegyelemmel! Jézusért kérünk, Atyánk!

Ámen.

230. ének

1. Áll a Krisztus szent keresztje Elmúlás és rom felett,
Krisztusban beteljesedve Látom üdvösségemet.
2. Bánt a sok gond, úz a bánat, Tört remény vagy félelem:
Ő nem hágy el, biztatást ad: Békesség van énvelem.
3. Boldogságnak napja süt rám; Jóság, fény jár utamon:
A keresztfa ragyogásán Fényesebb lesz szép napom.
4. Áldássá lesz ott az átok, Megbékéltet a kereszt;
El nem múló boldogságot, Békességed ott keresd!
5. Áll a Krisztus szent keresztje Elmúlás és rom felett,
Krisztusban beteljesedve Látom üdvösségemet.

451. ének

1. Száma nincsen, Uram, jótéteményidnek,
Vége, hossza nincsen kegyelmességednek;
Azért magasztallak felette mindennek,
Mert hiszen én lelkem te ígéretednek.
2. Kiáltásom, Uram, tőled el nem vetéd,
Az én nyavalyámat csak te magad nézéd;
Atyai voltodat rajtam éreztetéd,
Irgalmasságodat mikor megjelentéd.
3. A pokol torkából te kiszabadítál,
És az én lelkemben engem megnyugtattál,
Te ígéreteddel mikoron biztattál,
Fiad által ismét fiaddá fogadtál.
4. Kész mindenha lelkem néked énekelni,
Mind e világ előtt rólad vallást tenni,
Sok jótételidért néked hálát adni,
Örökkön örökké tégedet dicsérni.